

maakte hij zich in de oorlogsperiode verdienstelijk in het Rijksbureau voor Hout om de Duitse bezetters bij hun vorderingen van materialen de voet dwars te zetten. Ook speelde hij o.a. als commissaris van Phs. van Ommeren B.V. en van de 'Stichting Bouw Internationaal Centrum' een grote rol. Hij vervulde jarenlang een commissariaat bij de Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij, De Bijenkorf en Gispen's Fabriek voor Metaalbewerking N.V. te Culemborg. Van de curatoria van het Donau-Instituut en het Nederland-U.S.S.R. Instituut maakte hij deel uit. En dan vermelden wij nog niet eens wat hij voor de Stichtingen 'Ambachtscentrum', 'Industrie Rotterdam', 'Nieuw Rotterdam' en 'Rotterdam 1939' deed! Laatstgenoemde, natuurlijk een trouvaille van mr. K.P. van der Mandele, heeft vele jaren na 1945 uit haar overgebleven fondsen krachtige impulsen voor het stedelijk verenigingsleven kunnen geven, waarbij Blom en dr. J.Ph. Backx vooral opkwamen voor het sociaal werk in de ruimste zin van het woord.

Zijn verdiensten werden eerst beloond in 1953, met een officierschap in de Orde van Oranje-Nassau. Dat zei hem niet zoveel. Meer waarde hechtte hij aan de zilveren legpenning van de Kamer van Koophandel, hem bij zijn afscheid in 1967 verleend, maar hij was bepaald onder de indruk bij de uitreiking aan hem van de Paul Nijghpenning – de hoogste onderscheiding in Rotterdam voor sociaal-cultureel werk – op 19 oktober 1968 tijdens een plechtige bijeenkomst in het Historisch Museum, waar de kristallen luchters rinkelden van de sprankelende tot hem gerichte woorden.

Is het alles 'ijdelheid der ijdelheden' in dit tranendal, zoals de Schrift leert? Neen! Ir. F.W.C. Blom was altijd zichzelf, wars van elke zelfverheffing. Na zijn vertrek uit Rotterdam naar Voorschoten (1968), en later naar Norg in Drenthe, waar hij zijn jongste zoon in diens bedrijf kon begeleiden, bleef hij de sympathieke met Rotterdam meelevende man, eenmaal per week trouw aan de Rotary-lunch, en een raadgever uit duizenden! Wanneer de Havenstad haar balans van verdienstelijke burgers eens opmaakt, kan men nòch om ir. F.W.C. Blom nòch om zijn broeder mr. A. Blom heen.

F.W.C. – de Rotterdammers duiden hun beroemde stadgenoten met vóórletters aan – heeft met kracht, maar bescheiden als hij was, een stempel gezet op het bedrijfsleven, de magistratuur, het sociaal-cultureel leven van stad en land: gaaf, altijd eerlijk, steeds ridderlijk. Kom er nu maar eens om, om een Blom!